

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

4. Quinam excommunicati vitandi, & qui non vitandi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

lum priuans vsu passiuo siue susceptione Sacramentorum, est extra necessitatem: quia materia huius prohibitionis grauis est; est mortale suscipere Sacramenta.

Administrare Sacramentum in minori excommunicatione est veniale propter irreuerentiam.

NB. Episcopus in minori Excommunicatione constitutus, peccat venialiter, si celebretur, mortaliter verò propter communionem.

NB. Absolutio à Censura non est Sacramentalis hinc ante confessionem potest conferri.

5 In minori excommunicatione existens, non potest eligi ad beneficium, aut illi conferri, quæ est re grauis; tamen valida electio, sed potest irritari, si scuerit excommunicatum se esse.

6 Simplex Sacerdos non potest absoluerè à minori excommunicatione, contra electum, quia nō habet iurisdictionem in foro externo.

C A P. IV.

Quinam excommunicati sint vitandi?

1 **N**ulli excommunicati vitandi, nisi nominati & publicè denunciati, vel notorii percussor clericorum notitia facti, idque ob consuetudinem statutum Concilii Constantiensis, *Ad euitanda*, &c.

2 NB. A pœna iuris non appellatur, sed à sententia Iudicis declarantis incidisse aliquem in pœnam iuris.

NB. Clericus vitandus non est, si sit dubium Iuris (quia percussor se defendere potest aliqua probabilitatis ratione, quod non sit excommunicatus, et quod ex vehemènti passione iræ percusserit. Propter verba

verba Concilii; *Aut aliquo iuris suffragio excusari possit, secus est, si percussio notoriè facta sit, vt nulla tergiversatione celari possit.*

Qui in vno loco ob excommunicationem denū- 3
ciatus est, alibi vbi eius excommunicatio ignota, vitandus est occultè non publicè: ratio, quia à lege antiqua recedendum non est, nisi quatenus in lege noua exprimitur.

Cum igitur in Constantiensi extrauagante nihil decretum sit circa modum excommunicatum vitandi, publicè an occultè; sed solum circa qualitatem excommunicatorum, vt cum denunciati sint, necne; idè standum est iure antiquo. Sed Clerici percussor in loco vbi id ignotum nec in occulto vitari debet Ratio, quia sententia denunciatoria Iudicis, sicut & excommunicatio afficit personam, quæ proinde illam secum fert, quocunque vadat, accedente etiam iuris communis dispositione. At verò publica notitia facti, seu criminis commissi, circumscripta est loco; ponimus enim alibi crimen occultum esse.

Fideles si velint, abstinere possunt à Communione Excommunicati non vitandi, si excommunicatio publicè nota sit. Quare licitum est Iudici, aut parti litiganti exceptione repellere Actorem, Aduocatū, Testem excommunicatum; Regularibus & Clericis recusare Imperium Episcopi, Abbatis excommunicati, nec cogi possunt subditi, vt à Parocho excommunicato Sacramenta suscipiant, eius Missæ intersint. Ratio, quia Concilium Constantiense non ipsis excommunicatis, sed solum reliquis fidelibus fauorem & gratiam conferre voluit. Quod autem ob gratiam alicuius conceditur, non est in eius dispendium retorquendū, reg. 61. in 6. Et Nemo beneficio inuitus vitæ cogitur. Ex-
cipe

cipe Consuetudinem Germaniæ contrahendi cū hæreticis.

5 Communis est doctrina, quod fideles peccent, si sine vlla causa necessitatis, excommunicatum emendatum inducant ad sacrificandum, vel sacramenta ministranda, si alius minister facile haberi possit, quia indecens esset eum sacrificium Missæ offerre pro Ecclesia, à qua præcisus est, quare excommunicatus id præstare non potest sine causa, consequenter nec fideles ab eo petere. Contrarium tamen est probabile, propterea quod Concilium Constantiense fidelibus absolute concesserit facultatem communicandi cum talibus, tam in sacris, quam politicis rebus, consequenter neque ipsos excommunicatos præcise ob censuram peccare, si rogati, sacramenta ministrent, modò se non ingerant.

6 Etsi ipsi excommunicati tolerati se ingerere non debeant, cõmunioni fidelium, præsertim in sacris, tamen licetè requisiti aut rogati parere possunt; vnde Parochiani à parochia administrationem Sacramenti exigant: ne gratia fidelibus facta cum excommunicatione tolerato communicandi inutilis sit.

7 Excommunicatus non vitandus validè absoluitur peccatis & exercet actus Iurisdictionis voluntariæ (ne frustranea sit Concessio Concilii Constantiensis) non item coactiua. Ratio, quia in Extravagante Constantiensi nullum ius, factor, aut licentia datur est excommunicatis, nisi quatenus cedit in gratiam reliquorum fidelium. Ergo actus Iurisdictionis coactiuae, Iudicis excommunicati, non minus inefficaces & irriti sunt nunc, quam olim fuerunt.

NB. Ad bonum publicum pertinet, si impedimentum eius, qui publicum officium gerit, occultum

tum sit, ut eius acta valeant; nō item, si impedimen-
tum notorium existat.

Prebabile est, quod liceat hodie publicè orare, 8
sacrificare pro excommunicatis toleratis (non pro
percussoribus Clericum) etiam hæreticis: modò
horum nomina in Missa non exprimantur contra
Ecclesiæ morem, aut cum scandalo. Ratio, quia
Cōcilium Constantiense solum loquitur de non to-
leratis, & denunciatis.

NB. Iudicis excom. tolerati iurisdictio manet.

Excommunicatis toleratis, præcise ob censuram, 9
sacra sepultura negari non debet. Ratio, quia sacra
sepulturæ eadem est ratio, quæ diuinorum officio-
rum ac suffragiorum.

NB. Hæreticus si signa contritionis & conuersio-
nis edidit, loco sacro sepeliendus est tamē cum Cō-
silio Episcopi ob scandalum.

NB. Consuetudo sepeliendi hæreticos in loco sa-
cro in Germania toleratur, etiam Comitatio Catho-
licorū amicorum ad funus. Ratio; quia talis comita-
tus cognationis, aut necessitudinis causa præstitus,
potius ad politicam communicationem pertinet.

CAP. V.

*De Excommunicationibus Iuris, & ob Clerici
percussionem.*

AB Excommunicatione Iuris non reseruata, qui- 1
uis expositus sacerdos tacita commissione Au-
thoris absolueri potest, iuxta caput nupcr. *Quia con-
ditor Canonis eius absolutionem specialiter sibi nō retinuit,
eo ipso concessisse videtur facultatem aliis relaxandi.*
Casus Bullæ Cœnæ Domini (sic dictæ, quia quot-
annis